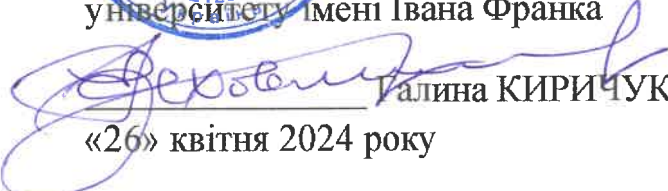

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

Галина КИРИЧУК
«26» квітня 2024 року

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ**

для вступу на другий (магістерський) рівень вищої освіти

Житомир – 2024

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

У розробці теоретичних і практичних проблем, на розв'язання яких орієнтують Закони України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Концепція загальної середньої освіти (12-річна школа), провідне місце належить циклу педагогічних і психологічних дисциплін, які мають вирішальне значення у професійній підготовці майбутнього педагога.

Педагогіка як система наук про виховання та навчання людини і психологія як наука, що вивчає психічні явища (мислення, почуття, волю) та поведінку людини, забезпечують фундаментальну підготовку педагогічних працівників у галузі освіти. Загальним завданням психолого-педагогічної підготовки майбутнього вчителя є вияв, вивчення й обґрунтування закономірностей виховання та розвитку людської особистості, розробка на цій основі теорії й практики виховання та навчання як спеціально організованих педагогічних процесів, шляхів удосконалення діяльності педагога (педагогічної діяльності) і різних видів діяльності учнів, а також стратегій та способів їх взаємодії.

Основною метою вступного іспиту з педагогіки та психології є перевірка рівня засвоєння вступниками теоретичних і практичних основ сучасної педагогічної й психологічної науки, ступеня розвитку їх професійного мислення, сформованості практичних умінь і навичок, необхідних для ефективної роботи в закладах загальної середньої освіти, рівня набуття ними педагогічної компетентності.

В основу програми покладена концепція всебічного розвитку цілісної особистості в освітньому процесі.

Вступник на іспиті повинен продемонструвати **знання**:

- основних нормативних документів, що визначають зміст освіти;
- особливостей педагогічної професії, функцій педагога в сучасному суспільстві;
- предмета і завдань педагогіки та психології як наукових галузей;
- структури педагогіки та психології, їх основних категорій;
- основних методів науково-педагогічного дослідження;
- закономірностей розвитку людської особистості, вікових та індивідуальних особливостей розвитку;
- напрямів, методів та форм виховання;
- методів, засобів, видів і форм організації навчання;
- структури системи освіти в Україні;
- особливостей планування роботи вчителем, здійснення контролю за його роботою (організацією методичної роботи з метою підвищення рівня кваліфікації педагога).

В абітурієнта мають бути сформовані **вміння**:

- аналізувати, виділяти головне, порівнювати, класифікувати, узагальнювати;
- робити самостійні висновки;
- усвідомлювати перспективні тенденції розвитку педагогічної науки, що ґрунтуються на кращих світових і національних педагогічних здобутках минулого та новітніх педагогічних ідеях сучасних науковців;
- спостерігати, класифікувати, експериментувати, висувати гіпотези;
- свідомо вибирати методи навчання з урахуванням конкретних умов навчальної діяльності;
- застосовувати на практиці оптимально доцільні форми й методи навчання та виховання.

Вступний іспит проводиться у формі комп'ютерного тестування та включає 45 тестових завдань трьох рівнів.

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

РОЗДІЛ 1. ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

Педагогіка та психологія у структурі сучасних наук. Педагогіка в системі наук про людину. Об'єкт, предмет, функції та завдання педагогіки. Основні категорії психології: психіка, свідомість, особистість, діяльність, спілкування. Структура та основні галузі педагогіки. Зв'язок педагогіки з іншими науками.

Об'єкт, предмет психології. Психіка як об'єкт психології. Психічні явища як предмет психології. Основні категорії педагогіки: освіта, навчання, виховання, розвиток, самоосвіта, самовиховання, саморозвиток. Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія.

Процес розвитку особистості. Біологічні (вродженість, спадковість) та соціальні (соціалізація, середовище, діяльність та виховання) чинники і закони психічного розвитку особистості. Співвідношення понять «людина», «особа», «індивід», «особистість» та «індивідуальність». Характеристика особистості учня як суб'єкта освітнього процесу. Вікова періодизація психічного розвитку особистості. Вікові та індивідуально-типологічні особливості розвитку особистості та їх урахування в освітньому процесі.

Загальні закономірності розвитку і соціалізації особистості. Закономірності та принципи навчання, виховання як основні механізми соціалізації та розвитку особистості учня.

Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості. Мотивація навчальної діяльності. Гра, навчання, праця як види діяльності. Діяльність учня в освітньому процесі та її види. Сутність та характеристика навчальної діяльності школяра.

Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ: та нові медіа: Інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ресоціалізації. Цінності та ціннісні орієнтації особистості. Життєві перспективи. Цілі життя. Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.

РОЗДІЛ 2. ІСТОРІЯ І ТЕОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

Педагогічна та психологічна думка XVII – початку XX ст. Педагогічна теорія Я.-А. Коменського. Проблеми розвитку особистості у педагогічній спадщині Г. Сковороди. Кордоцентризм у психолого-педагогічних поглядах П. Юркевича. «Вільне виховання» в педагогічній системі М. Монтесорі. М. Грушевський про українську мову й українську школу. Антропоцентризм як провідна ідея творчості К. Ушинського. О. Лазурський: вчення про нахили та обдарованість особистості. Психологія як наука про безпосередній досвід: В. Вундт. Г. Еббінгауз: закони пам'яті. Крива забування Г. Еббінгауза. Полікультурність – головний принцип педагогічної позиції М. Драгоманова.

Педагогічна та психологічна думка XX – початку XXI ст. Психоаналітична теорія З. Фрейда. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super Ego). Етапи психосексуального розвитку особистості. Механізми психологічного захисту особистості. Індивідуальна психологія А. Адлера. Комплекс меншовартості. Аналітична психологія К.-Г. Юнга. Структура особистості. Архетипи колективного несвідомого. Неофройдизм (Е. Фромм, Е. Еріксон). Класичний біхевіоризм (Дж. Уотсон, І. Павлов, Б. Скіннер) та необіхевіоризм (А. Бандура). Гуманістична психологія (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, І. Ялом). Генетична психологія Ж. Піаже. Ідеї педагогічної психології у працях С. Балая. Г. Костюк про навчально-виховний процес та психічний розвиток учнів. Гуманістична педагогіка В. Сухомлинського. С. Френе: школа успіху і радості. Вальдорфська школа:

ідея цілісного виховання (Р. Штайнер). Концепція соціально-особистісного виховання А. Макаренка. Теорія вчинку В. Роменця. Виховний ідеал Г. Ващенко.

Система української освіти: принципи, види, рівні освіти, типи закладів освіти (згідно із Законом України «Про освіту» (чинна редакція)).

РОЗДІЛ 3. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ПЕДАГОГІЦІ ТА ПСИХОЛОГІЇ

Планування та забезпечення якості дослідження. Наукові дослідження: різновиди, проблема, мета, завдання, об'єкт, предмет. Програма дослідження: структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні. Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування. Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність.

Методи збирання інформації. Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача. Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний) та основні етапи проведення. Поняття «тестування». Види тестів: проєктивні тести, тести дослідження особистості, тести пізнавального розвитку, тести досягнень, педагогічне тестування.

Методи опитування. Анкетування (поштові, пресові, он-лайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види запитань, методичні вимоги до композиції анкети та до різних запитань. Формулювання запитань і відповідей в анкеті). Інтерв'ювання. Експертні опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування. Соціометрія: особливості застосування та інструментарію (анкета, шкали). Аналіз продуктів діяльності. Аналіз документів. Контент-аналіз.

Методи аналізу емпіричних даних. Вимірювання: визначення, види, рівні.

Описова статистика. Якісний та кількісний аналіз даних. Аналіз кореляційного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції.

РОЗДІЛ 4. ПРИКЛАДНІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ОСВІТИ, НАВЧАННЯ, ВИХОВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Освіта і навчання особистості. Дидактика як теорія освіти і навчання. Парадигми освіти і навчання (гуманістична, особистісно-орієнтована, компетентнісна, рефлексивна). Процес навчання: сутність і зміст, двосторонній характер, функції (освітня, виховна, розвивальна), структурні елементи навчання (мета, завдання, зміст, методи, засоби, форми організації навчання, його результати). Навчання, учіння, наuczіння. Закономірності та суперечності процесу навчання. Поняття про принципи навчання та їх характеристика.

Зміст освіти в сучасній школі: сутність та основні поняття. Знання, уміння, навички, компетентності. Структура навчально-пізнавальної діяльності учнів (сприймання – осмислення – розуміння – узагальнення – закріплення). Пізнавальний інтерес, умови його розвитку в навчанні. Етапи та рівні засвоєння знань.

Методи навчання. Їх характеристика та класифікації за: джерелом інформації (словесні, наочні, практичні); характером пізнавальної діяльності (пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, проблемного викладу, пошукові); логікою пізнання (індуктивні, дедуктивні, традуктивні). Загальні вимоги до вибору методів навчання.

Засоби навчання: класифікація та характеристика. Технічні засоби навчання (візуальні, аудіальні, аудіовізуальні, мультимедійні, інформаційно-комунікаційні).

Види навчання (пояснювально-ілюстративне, проблемне, програмоване, індивідуальне, інтегроване, диференційоване, ігрове).

Форми організації навчально-пізнавальної діяльності учнів: фронтальна, групова, кооперативна, колективна, парна, індивідуальна. Урок як основна форма організації навчання. Типи і структура уроків за дидактичною метою. Підготовка вчителя до уроку. Активні (соціально-психологічні) форми організації навчального процесу, їх різновиди: тренінг, диспут, ділова гра, круглий стіл, олімпіада, конкурс, виставка учнівської творчості. Позаурочні форми навчання: факультативні заняття, просемінари, практикуми, секції, навчальні екскурсії, предметні гуртки, додаткові групові, індивідуальні заняття, домашня навчальна робота учня.

Поняття про контроль навчання, його функції. Види, форми і методи контролю. Рівні навчальних досягнень учнів та їх характеристика. Критерії і норми оцінювання успішності учнів. Поточне, тематичне та підсумкове оцінювання.

Поняття і види педагогічних технологій (розвивальні, проєктні, проблемні, ігрові, інтерактивні). Педагогіка партнерства: педагогічно доцільна (суб'єкт-суб'єктна) взаємодія, концептуальні основи та принципи. Рівні та форми організації партнерської взаємодії.

Виховання особистості. Сутність, зміст і структура процесу виховання, його мета і завдання. Поняття виховного впливу та взаємовпливу. Закономірності й принципи процесу виховання. Характеристика основних принципів виховання.

Зміст процесу виховання. Системний підхід у структуруванні змісту національного виховання. Основні напрями національного виховання (моральне, громадянсько-патріотичне, розумове, естетичне, фізичне, трудове, екологічне, статево-гендерне, правове, економічне).

Самовиховання: сутність, методи і прийоми. Педагогічне керівництво самовихованням учнів. Концепції виховання й самовиховання.

Методи виховання. Групи методів: формування свідомості особистості; організації діяльності й формування досвіду суспільної поведінки; стимулювання поведінки і діяльності; контролю, самоконтролю та самооцінки у вихованні.

Форми організації процесу виховання: позаурочна, позакласна та позашкільна виховна робота. Масові, групові та індивідуальні форми виховної роботи. Колективні творчі справи.

Виховна взаємодія «вчитель-учень». Партнерство школи і сім'ї у вихованні учнів. Сім'я як соціально-педагогічне середовище. Форми і методи роботи школи з батьками учнів.

Учніське самоврядування, його види. Органи учнівського самоврядування. Демократичне управління і лідерство в учнівському самоврядуванні. Формальні та неформальні групи учнів.

Особистість у життєвому та професійному просторі. Соціально-психологічна структура особистості. Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активні й пасивні, явні й латентні). Соціальна позиція особистості.

Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андрогінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм.

Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійна адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Вчитель як суб'єкт професійної діяльності.

Особистість учителя та його педагогічна майстерність. Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу). Професійне (емоційне)

вигорання педагога. Спілкування в педагогічній діяльності. Складові спілкування (комунікативна, перцептивна, інтерактивна). Бар'єри педагогічного спілкування.

Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньоособистісний, міжособистісний, внутрішньогруповий, міжгруповий). Конфлікти в освітньому середовищі. Стилі поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування).

Профілактика (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) педагогічних конфліктів. Медіація як форма врегулювання конфлікту. Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Суїцидальна та залежна поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху.

Управління в системі освіти. Управлінська діяльність. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стилі керівництва (авторитарний, демократичний, ліберальний). Корпоративна (організаційна) культура.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Бондар В. І. Дидактика : підручник для студ. вищих пед. навч. закл. Київ: Либідь, 2005. 264 с.
2. Волкова Н. П. Педагогіка: посібник. Київ: Академія, 2002. 575 с.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 373 с.
4. Задорожна-Княгницька Л. В. Історія педагогіки: навч. посіб. для студентів ЗВО. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 364 с.
5. Закон України «Про освіту», 2017. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
6. Закон України «Про повну загальну середню освіту», 2020. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/463-20#Text>
7. Історія зарубіжної педагогіки. Хрестоматія : навч. посіб. / Коваленко Є.І., Белкіна Н.І. Київ: Центр навч. літ., 2006. 664 с.
8. Історія зарубіжної педагогіки: конспект лекцій / Упоряд.: Л.В. Маляр, М.І. Кухта. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2020. 64 с.
9. Історія психології: від античності до початку ХХ століття: навч. посібник / авт-уклад. О. П. Коханова, 2016. Київ: НВП «Інтерсервіс». 235 с.
10. Католик Г., Калька Н. Психологія особистості (в схемах, презентаціях і таблицях): навч. посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2022. 158 с.
11. Котлова Л.О. Психологія конфлікту: курс лекцій: навч. посіб. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2013. 112 с.
12. Кравець В. Історія класичної зарубіжної педагогіки та шкільництва. Тернопіль, 1996.
13. Кузьмінський А. І., Омеляненко В.Л. Теорія і методика виховання: навч. пос. Київ: Знання, 2008. 415 с.
14. Кузьмінський А. І., Вовк Л. П., Омеляненко В. Л. Педагогіка: завдання і ситуації: Практикум. Київ: Знання-Прес, 2009. 429 с.
15. Кузьмінський А. І., Омеляненко В. Л. Педагогіка: підручник. Київ: Знання-Прес, 2007. 447 с.
16. Левківський М.В. Історія педагогіки: підручн. Київ, 2011.
17. Максименко С.Д. Загальна психологія: навч. посібник. 2-ге вид., перер. та допов. Київ: «Центр навчальної літератури», 2004. 272 с.
18. Максименко В. П. Дидактика: курс лекцій. Хмельницький: ХМЦНП, 2013. 223 с.
19. Малафійк І. В. Дидактика новітньої школи: навч. посібник. Київ: Вид. Дім «Слово», 2015. 632 с.
20. Мойсеюк Н. Є. Педагогіка: навч. посібник. 3-є вид., допов. Київ, 2001. 608 с.
21. Москалець В. П. Психологія особистості [текст] підручник. 3-те вид., перероб., доповн. Київ: Вид-во Ліра-К, 2020. 364 с.
22. Омеляненко В. Л., Кузьмінський А. І. Теорія і методика виховання: навч. посіб. Київ: Знання, 2008. 415 с.
23. Пальчевський С. С. Педагогіка: навч. посіб. Київ: Каравелла, 2007. 576 с.
24. Практикум з педагогіки / за заг. ред. проф. О. А. Дубасенюк, 3-те вид., доп. і перероб. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2017. 546 с.
25. Сбруєва А. А., Рисіна М. Ю., Осьмук Н. Г., Чистякова І. А. Практикум з історії педагогіки: навч.-метод. посіб. Вид 4-те, доп. й перероб. Суми: Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2019. 165 с.
26. Скільський Д.М. Історія української педагогіки: ілюстрований навч. посібник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2012. 340 с.
27. Ярошук Л. Теорія та методика виховання: навч. посіб. Бердянськ, 2019. 400 с.

Додаткова

1. Бех І. Д. Виховання особистості: У 2 кн. Київ: Либідь, 2003. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади; Кн. 2: Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади.
2. Історія педагогіки / за ред. М. В. Левківського, О. А. Дубасенюк. Житомир, 1999.
3. Кузьмінський А. І., Омеляненко С. В. Настільна книга класного керівника: [навч.-метод. посібн.]. Київ: Знання, 2012. 262 с.
4. Кузьмінський А. І., Омеляненко С. В. Технологія і техніка шкільного уроку: навч. посіб. Київ, 2010. 335 с.
5. Кучерявий О. Г. Педагогіка: особистісно-розвивальні аспекти: навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2014. 440 с.
6. Мацко Л. А., Прищак М. Д., Годлевська В. Г. Основи психології та педагогіки: навч. посібн. Вінниця: ВНТУ, 2009. 163 с.
7. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи / кол-в авторів: Гриневич Л., Елькін О., Калашнікова С., Кобернік І., Ковтунець В. та ін. Київ, 2016. 33 с.
8. Основи педагогічної майстерності: навч. посіб. / за ред. І. А. Зязюна. Київ, 2008. 338 с.
9. Паламарчук В. Ф. Першооснови педагогічної інноватики. Київ: Знання України, т. 1, 2006. 126 с.
10. Пехота О. М. Індивідуальність учителя: теорія і практика: навчальний посібник. Миколаїв: Ліон, 2009. 212 с.
11. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посібник. Київ: А. С. К., 2004. 192 с.
12. Сисоева С. О. Основи педагогічної творчості [Текст]: підруч. для студ. вищ. пед. навч. закл. Київ: Міленіум, 2006. 345 с.
13. Сухомлинський В. О. Розмова з молодим директором школи. *Вибрані твори*: в 5 т. Київ, 1977. Т. 4. С. 393-624.
14. Сухомлинський В. О. Сто порад учителю. *Вибрані твори*: у 5-ти т. Київ, 1976. Т. 2. С. 419-656.
15. Українська педагогіка в персоналіях: У 2 кн.: навч. посібник / за ред. О. В. Сухомлинської. Київ: Либідь, 2005. 624 с.
16. Ушинський К. Д. Про народність у громадському вихованні. *Педагогічні твори*: в 2 т. Київ, 1983. Т. 1.
17. Фіцула М. М. Педагогіка: навч. посіб. для студ. вищих пед. закладів освіти. Київ: Вид. центр «Академія», 2002. 528 с.

Інформаційні ресурси

1. Бібліотека Житомирського державного університету імені Івана Франка. Режим доступу: <https://library.zu.edu.ua/>
2. Бібліотека українських підручників. Режим доступу до ресурсу: <http://pidruchniki.ws/>
3. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В. О. Сухомлинського. Режим доступу до ресурсу: www.dnpb.gov.ua
4. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського: режим доступу: <http://nbuv.gov.ua>
5. Навчальні матеріали онлайн. Режим доступу до ресурсу: <https://bit.ly/4bfD1Jv>
6. Навчальні матеріали онлайн. Режим доступу до ресурсу: http://eprints.zu.edu.ua/7574/1/Practic_pos.pdf

ХАРАКТЕРИСТИКА ВАРІАНТУ ЕЛЕКТРОННОГО ТЕСТУВАННЯ

Загальна кількість запитань тесту – 45.

На виконання тесту відводиться 75 хвилин.

Тест складається із завдань трьох форм:

1. **Завдання з вибором однієї правильної відповіді (30 завдань).** До кожного завдання подано варіант відповідей, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт обрав і позначив правильну відповідь у відповідному тестовому полі.
2. **Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) (10 завдань).** До кожного завдання подано інформацію, позначену цифрами (ліворуч) і літерами (праворуч). Щоб виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та літерами (утворити логічні пари). Завдання вважається виконаним, коли абітурієнт правильно визначив логічні пари і позначив їх у відповідних тестових полях.
3. **Завдання на встановлення правильної послідовності (5 завдань).** До кожного завдання подано перелік дій (понять, фраз, характеристик тощо), позначених літерами, які потрібно розташувати у правильній послідовності. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно визначив і позначив послідовність усіх запропонованих подій у відповідному полі.

Схема оцінювання тесту:

1. Завдання з вибором правильної відповіді оцінюється в 0 або 1 тестовий бал: 1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді немає.
2. Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) оцінюється в 0, 1, 2, 3, 4, 5 тестових бали: 1 за кожну правильно встановлену відповідність (логічну пару); 0 балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари або відповіді на завдання не надано.
3. Завдання на встановлення правильної послідовності оцінюється в 0, 1, 2, 3, 4 тестових бали; 4 бали, якщо правильно вказано послідовність усіх подій; 3 бали, якщо правильно вказано першу та останню події; 2 бали, якщо правильно вказано другу та третю події; 1 бал, якщо правильно вказано або першу або останню подію; 0 балів, якщо неправильна жодна із вказаних подій, або відповідь не надано.

Кількість завдань фахового вступного випробування

Рівень	Кількість завдань	Максимальна кількість балів за одне завдання	Загальна кількість балів
1	30	1	30
2	10	5	50
3	5	4	20
Разом	45	-	100

Голова комісії

Наталія МИРОНЧУК